

deri vil se en betydelig Lønforhøjelse. De var særlig glade ved at komme i Tjeneste et Sted, hvor der tjentes de fleste Kørepenge, fordi de paa mange Maader kan nedsætte de Udgifter, der er forbundne med at rejse, og derved spare en Del. Derfor er Kørepengene af alle ogsaa blevet betragtet som Tillæg til Lønnen, og de bliver altsaa nu forhøjet og udbetalt efter andre og bedre Principper. Tidligere fik de dem udbetalt efter de Kilometer, de kørte, saaledes at de, der kørte med Hurtigtog og kørte mange flere Kilometer, tjente mere.

Jeg mener derfor, at Lønningerne i al Almindelighed er forsvarlige, og jeg tror, at Rigsdagen kan være tjent med at vedtage det foreliggende Lovforslag. Selvfølgelig kan det undergives Forandringer, men jeg tror, at Tjenestemændene ogsaa vil være tjente med at modtage Lovforslaget, som det foreligger. Det har i Lønningsskommissionen været vor Opgave — det har vi alle sammen bestræbt os for — at faa et Forslag frem, der saa vidt muligt var i Stand til at efterkomme Tjenestemændenes berettigede Krav. Det, som vi og Befolkningen ønsker skulde blive Resultatet af dette Arbejde, er at faa Ro over Arbejdsforholdene, saaledes at Tjenestemændene finder sig tilfredse med den Ordning, vi vedtager, og at Befolkningen føler sig tilfreds med at bringe de Ofre, som er nødvendige for, at der skal kunne ydes de Lønninger, som behøves. Gensidig Tilfredshed er det, vi efter min Mening trænger til i alle Forhold. Det, som vi i den nuværende Tid lider under, er Utilfredshed, Usikkerhed og Slaphed i mange forskellige Forhold. Jeg tror, det er en absolut Betingelse for Udviklingen i Fremtiden ikke alene her, men overalt, at der bliver mere Ro, Stabilitet og Arbejdsvillighed, mere Pligtopfyldenhed end hidtil baade i den ene og den anden Retning. Alle ønsker og haaber, at det foreliggende Lovforslag maa kunne fremkalde dette.

Jeg vil overfor Rigsdagen, for Resten ogsaa overfor Tjenestemændene, gerne sige: Lad os pille saa lidt som muligt ved det foreliggende Lovforslag. Ikke fordi jeg mener, at det er et fuldkomment Arbejde — det vilde være urigtigt at paastaa noget saadant —, men fordi det er forbundet med megen Vanskelighed at lave ret meget om paa det, da saa hele Systemet let kan ramle. Jeg tror ogsaa at kunne sige til Tjenestemændene, at det vistnok ikke

vil være muligt at faa Rigsdagen til i nogen væsentlig Grad at forhøje de store Udgifter, som er forbundne med Gennemførelsen af dette Lovforslag. Paa den anden Side vil jeg gerne sige til Rigsdagens Medlemmer: Lad os saa heller ikke gøre Forsøg paa at nedsætte Udgifterne, men lad os i al Almindelighed holde fast paa Forslagene, som de foreligger. Jeg har den Forventning og det Haab, at dette Lovforslag vil bidrage til at skabe et godt Forhold mellem Statens Tjenestemænd og den øvrige Befolkning og bidrage til at sikre en rolig og støt Udvikling af Forholdene her i Landet. Jeg tror at kunne sige, at alle Rigsdagens Medlemmer, hvilket Parti de saa tilhører, ser med Velvillie paa ethvert godt og nyttigt Samfundsarbejde, der udrettes, ogsaa af Tjenestemændene, og vi vil gerne yde dem den Løn, som vi er i Stand til at udrede.

Med disse faa Ord og med Undskyldning dels for, at jeg har talt saa længe, og dels for, at jeg dog ikke er kommet ind paa mangfoldige af de Ting, som Lovforslaget omhandler, vil jeg anbefale det til velvillig Behandling i dette Ting og i hele Rigsdagen, saa at der kan komme et godt og tilfredsstillende Resultat ud deraf. Selvfølgelig er der Muligheder for, at Fejl kan rettes, og det er da ogsaa min Hensigt, naar denne Forhandling er færdig, at foreslaa Lovforslaget henvist til en Udvalgsbehandling, men jeg vil, som før sagt, fraaede at røre ret meget ved selve det finansielle Resultat og heller ikke ved de Principper, som er nedlagte i Lovforslaget.

Valdemar Olsen: Jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, hvormed den ærede foregaaende Taler indledede, og i hvilken han takkede den højtærede Finansminister for den Anerkendelse, han ved Lovforslagets Fremlæggelse udtalte af Kommissionens Arbejde, takkede Kommissionens dygtige og energiske Ledelse og endelig takkede et enkelt Medlem af Kommissionen, det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed), for hans store og dygtige Arbejde.

Maa jeg med det samme henvende et Par Ord til den højtærede Finansminister. Han udtalte ved Fremsættelsen nogle haanende Ord om denne mærkværdige Kommission, som havde siddet og brugt en Mængde Fremmedord uden at forsøge paa at finde danske i Stedet. Overfor denne Udtalelse maa jeg — og jeg tror, jeg kan tale paa hele Kommissionens Vegne — protestere paa det mest energiske, thi lige